

Beder med FILIP

ILLUSTRATION: MINA PRICE

Shirley Espada-Richey

Baseret på en virkelig hændelse

»Bed altid« (Lære og Pagter 19:38).

Det var første gang, Josef var på besøg hjemme hos Filip. De hyggede sig gevaldigt med at bygge et rumskib af pap. De tegnede endda nogle seje flammer på det. Da Filips mor råbte, at der var mad, gik Josef med Filip ned i køkkenet.

»Jeg beder bordbøn,« sagde Filips far.

Hvad betyder det? tænkte Josef. Han kiggede på Filip og hans familie, da de hver især rørte ved deres pande, så midten af deres bryst og så venstre og dernæst højre side. Josef havde aldrig set nogen gøre det før.

Filip rakte sin hånd frem. Josef så sig omkring og så, at resten af Filips familie holdt hinanden i hånden og bøjede deres hoved. Skal de til at bede? Er det det, det betød? tænkte Josef.

Josef ville ikke såre Filips følelser, så han tog Filips hånd. Filips far tog Josefs anden hånd og begyndte så at bede.

»Velsign os, o Herre ...«

Inden de satte sig ned, rørte Filip og hans familie deres pande og bryst, som de havde gjort inden.

Da Josef kom hjem, spurgte mor, hvordan han havde haft det.

»Havde I det sjovt?« spurgte mor.

»Ja,« sagde Josef stille. Han havde haft det godt.

Rumskibet var sejt, og burgerne var lækre. Men noget nagede ham.

Mor så indgående på ham. »Det lyder ikke helt, som om du er okay. Er der noget galt?«

»Tja ...«

Josef havde så mange spørgsmål! Han blev ved med at tænke på den bøn. Hvorfor var det anderledes fra, når han og hans familie bad?

»Mor,« sagde han, »hvordan bad du, inden du blev medlem af Kirken?« Josef fortalte hende om Filips families bøn.

»Det lyder, som om de er katolikker, ligesom jeg var engang,« sagde mor. »De laver korsets tegn med deres hænder. Ser du, hvordan det ligner et kors? Det er en påmindelse om, at Jesus døde for os.«

Josef smilede. »Så Filip tror også på Jesus?«

»Det er rigtigt,« sagde mor. »Kan du huske, hvad Filips far sagde i sin bøn?«

Josef måtte tænke over det. »Han takkede Gud for de gaver, han giver os ... og han talte om Kristus!«

»Ser du?« sagde mor med et smil. »Vi er ikke så forskellige. Jeg er glad for, at du kunne bede med Filips familie.«

Nogle få dage senere kom Filip over for at lege. De legede udenfor, da far råbte, at der var mad. Josefs mave rumlede, mens de løb til køkkenet.

»Jeg er ved at dø af sult,« sagde Josef.

»Også mig,« sagde Filip.

Alle indtog deres plads rundt om bordet.

Filip sad ved siden af Josef. Filip slog korsets tegn for sig med sine hænder og rakte ud efter Josefs hånd.

»Sådan her beder vi i vores hus,« sagde Josef. Vi folder hænderne, lukker vores øjne, bøjer vores hoved og beder.«

»Bare sådan?«

»Ja, bare sådan.«

»Let,« sagde Filip.

Josef lukkede sine øjne og smilede. Han var glad for, at han kunne bede med sin ven. ●

Forfatteren bor i Californien i USA.

Jeg har venner i skolen, der er katolikker og muslimer, og vi er de bedste venner, for det er sådan, at Jesus ønsker, at vi behandler hinanden.

Elizbeth A. er 8 år og fra West Midlands i England